

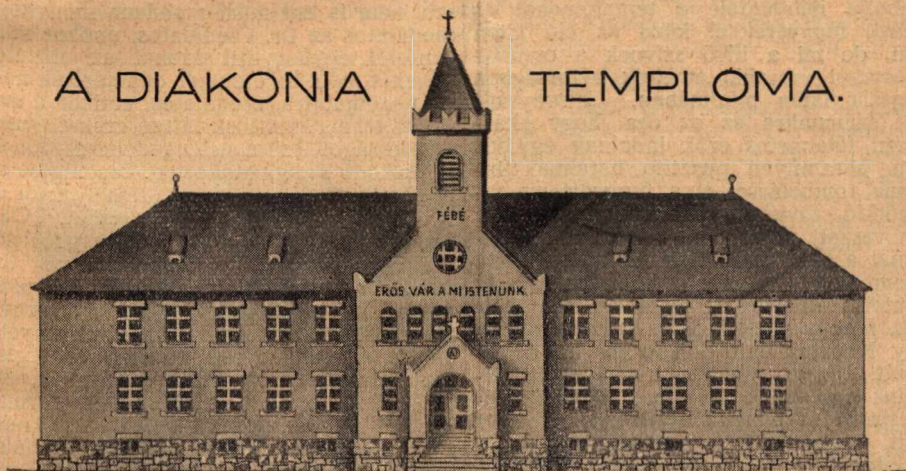
Fény sugar

Evangeliumi hitebresztő és hirtelítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, XII., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

A DIAKONIA

TEMPLOMA.

A Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület templomot épít. Az első evangélikus diakonissza templom ez Magyarországon. Október 5-én tétetett le az alapköve ünnepélyes istentisztelet keretében. Felejthetetlen nap volt azok számára, kik ünnepeltek. Őszi táj, fényes napsugar, oltár a szabad ég alatt, Isten Igéje, csillogó szemek, boldog szívek: felejthetetlen nap volt.

A Fébé templom után vágott. Temploma beleépül az új anyaházába. A közös előcsarnokból jobbra s balra az anyaházba, egyenesen előre pedig a templomba visz az út. A templom lesz a szíve az anyaháznak: a templomból indul el Isten Evangélioma, árad ki Isten Szentlelke, betölti az anyaházat, annak minden szobáját, minden szoba minden lakóját, azután beleárad a gyülekezetekbe, az anyaszentegyházba, az egész magyar hazába, — miként a szívből árad a vér a test minden tagjába s életet jelent ezek számára.

A templomon két felírás olvasható. Az egyik: »Fébé«. A templom a Fébéé. A templom ragyogni, tündökölni akar az élet nappalának sötétjében s éjszakájának még ijesztőbb sötétjében. Mint világító torony tenger szélén. Tündökölni Isten fényességével, az Istennek szánt szolgálat dicsőségével... A másik: »Erős vár a mi Istenünk.« Bizonyoságot akar tenni az erős, hatalmas, győzedelmes Uról. Arról, hogy Ő menedék, oltalom, szabadítás, élet. Az élet hajótöröttje, kivetettje, elesettje, a hontalan, a reményvesztett, a kétségbeesett, az elveszett — menjen, mert mehet Hozzá. Az Úr várja őt.

A szolgálat temploma lesz ez a templom. Így ígérte az Úr.

Az Úrtól lett ez.*

Keresztvén Testvéreim! Ünneplő Gyülekezet! Istennek hálat adó szívvel, örvendező lélekkel gyülekeztünk most ide, hogy elhelyezzük Isten dicsőségére egy új evangélikus templom alapkövét. Tudjuk, hogy pusztító háborúnak a zivatara zúg körülöttünk és népünk is ott van a harcok között, de mi itt csendességben vagyunk. Tudjuk, hogy ebben az órában is hajók süllyednek el tengereken, repülőgépek zuhannak alá és a Szentírás szava egymásután megy teljesedésbe nagy városok felett, hogy nem marad bennük kő kövön, mivelhogy nem ismerték fel az Úr meglátogatásának napját. De ennek a szenvedésekkel, fájdalmakkal és nyomorúságokkal teljes időnek ezen a napján most mi itt mégis szent örömet adó és bizodalmat adó reménységet érzünk az Úr jóvoltából. Megint felemelte ádáz arcát az antikrisztus a mi Urunk, a Krisztus ellen, a megváltó Isten ellen, rombolja mindenfelé a templomokat és csalárd fegyverekkel küzd az élő Isten ellen, de mi a hívő szívnek a csendes békességét érezzük, amelyik bátorságban nyugszik Isten oltalmában. Bizonyágtétel számunkra ez az óra, hogy akármilyen félelmetes erők indulnak egymás ellen, akármilyen pusztító hatalmak indulnak rombolásra, él a fegyvertelen világhódító, tövisből való királyi koronája nem veszett el és nem engedi át a diadalmat a lázadás és tagadás szellemének, hanem megvívja vele a küzdelmet, amíg az utolsó ellenség is lábai alá nem vetetik. Bizonyágtétel órája ez számunkra, hogy Krisztus építi közöttünk az ő országát. Drága ajándék, hogy együtt lehetünk egy épülő templom kövei között és egyenként elmondhatjuk szívünkben a szent Ige szavait: »Az Úrtól lett ez és csodálatos az a mi szemünk előtt.«

Az Úrtól lett. Nem mitőlünk. A Fébé anyaháznak a gyermekei, a Krisztus szolgáló leányai és a Fébé egyesületnek a tagjai és mindazok, akiket az ő szeretetükkel és szelidségükkel és hitükkel és bizonyágtétellel vezettek a Krisztus lábaihoz és mi mindnyájan, akik örvendező szívvel együtt vagyunk és szerte az országban mindenki, aki ismeri az anyaháznak, az egyesületnek a munkáját, a szellemét, a szolgálatát, a tervezetéseit, a csüggedetlenségét, együtt érezzük és bizonyítjuk: Az Úrtól lett ez!

Ennek a templomnak az építéséhez nem is lehetett volna hozzáfogni azzal, hogy mi akarunk itt templomot építeni. Amikor erről beszéltek, mindig azt mondták: »ha az Úr akarja!«. Viszont nem lehetett tovább semmit sem tévőzni, amikor úgy érezték, hogy az Úr akarja a kezdést.

* Kemény Lajos esperesnek az alapkövetelési ünnepélyen elhangzott beszéde.

Ennek a templomnak az építése nem pénzkérdésen, hanem a hitnek a kérdésén fordul, és mert a hit is Istennek kegyelmi ajándéka, meg kellett kezdeni ezt az építést, amikor az Isten megadta hozzá a hitet. Ezért lehetne ennek a templomnak az alapkövére felírni a szent Ige szavát: »Az Úrtól lett ez!« Mint ahogy a Fébé minden munkája, minden terve és minden növekedése az Úrtól lett, valósággal a semmiből lett, szinte vakmerőségnek és lehetetlenségnek tűnt fel a világ szemében és mégis megtett, megmaradt, növekedett és gyümölcsözővé vált, mert a kezdésnek órájában, mert a nehézségek napjaiban és mert az eredmények örömeiben egyaránt sohasem azt mondták, hogy ez a mi munkánk, a mi szolgálatunk és a mi dicsőségünk, hanem mindig azt mondták: »Az Úrtól lett ez!« »Mert az Úr akarta!«

Ezért vesszük most méltán az ajkunkra a szent Ige második felét: »Csodálatos az a mi szemünk előtt!« A hívő szív nem is tud mást mondani, mint hogy csodálatos az Úr. Csodálatos, amikor mindenfelől egybegyűjti azokat az aláztos szíveket, akik az életüket odaajánlják neki való szolgálatra, csodálatos, amikor a szívükbe emberfeletlinek látszó erőket, szent makacsságot, szórtalan engedelmességet és rejtőzködő szolgálatokat ad. Csodálatos az Úr, amikor számíttason kívüli helyekről és váratlanul nyit segítő forrásokat. Csodálatos az Úr, amikor mustármagból növel égig érő fákat. Csodálatos az Úr, amikor szeretetből is, hitből is, ellenkezésből is, hitetlenségéből is, hálálkodó áldozatokból és kétségbeesett könnyekből is egyenként tud köveket és téglákat formálni, hogy ide induljanak, itt találkozzanak és itt templom formálódjék belőlük. De mi mindez nem a világ értelme szerint találjuk csodálatosnak. Mi itt olyan templomot akarunk építeni Isten kegyelméből és Isten segítségével, amelyik mindenestől fogva és minden részecskéjével azt hirdesse, hogy csodálatos az Úr, még pedig minden csodálatos dolgában ezzel a bűnös világgal szemben csodálatos. Igen, mert ő az ő egy szülött Fiát adta, hogy valaki hiszen öböne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Azt a csodálatos Fiút, akiről mondja a Szentírás, hogy hívják az ő nevet csodálatosnak, tanácsosnak, békesség fejedelmének. Lehetnek azért tomboló, sokáig tartó háborúk, — emberek dolga ez —, nekünk békességre vezérlő Mesterünk van. Nekünk csodálatos Urunk van, tövissel koronázott királyunk van, halál meggyőzője, bűnök eltörője, megváltó Bárányunk, Alfa és Omega. Es mi itt ebben az órában nem tudunk mást mondani, mint hogy valóban csodálatos az Úr, aki minket választ templomaivá. Bűnös embereket, hogy megszentelődjünk gyermekeivé, hívő emberekké. Azt akarja, hogy

Krisztus által hitben a bűnös világ elváltozhasson sötétségből világossággá, terméketlen fából termő gyümölcsfává, hitben elváltozzék konkolyból búzává, bojtországából fűgév, bogáncsból szőlővé, elkárhozóból megváltottá és mindezt kegyelemből, csodálatos kegyelemből, a Jézus Krisztusban való váltáság által. Az Úrtól lett ez! Es csodálatos a mi szemünk előtt!

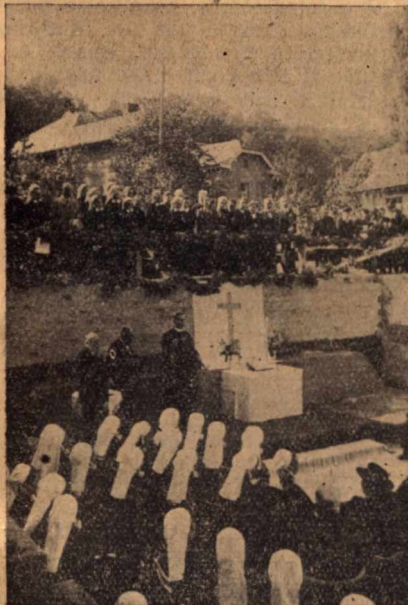
Megmondjuk nyíltan: imádsággal kikönyörgött templom fog itt épülni. Es ezért

nem félünk. Imádságok fogják felépíteni. Bizonyásgtétel lesz arról, hogy amit Isten elkezd, azt Isten be fogja végezni. E hittel azért megáldom e templom alapkövét az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Istennek nevében. Emelkedjenek fel a falak és az Istennek a dicsőségét hirdesse közöttünk és töltsé meg falait és áradjon ki belőle az Istennek békessége és gazdagsága és csodálatos kegyelme a mi Urunk Jézus Krisztus által mindörökké!

Néhány kalapácsütés az alapkőre.

Báró Radvánszky Albert egyetemes felügyelő:

Úgy áldja meg az Isten ezt az alapkövet és a felette épülő templomot, hogy áradjon belőle Isten segítségével az az alázatos lélek, amely betölti a Fébé Diakonissza Egyesület életét és amely a szeretet áldozatos munkájára képesíti azt.

D. Dr. Raffay Sándor püspök:

Isten semmiből alkotta a nagy mindenséget az Ő szava által. Ember pedig ha alkot, csak az Isten szava által képes alkotni, mert abból árad és abban dicsőül meg az Istenbe vetett hit. Ez az alkotó erő legyen és maradjon fenntartója és dicsősége az itt épülő templomnak.

Dr. Pesthy Pál bányakerületi felügyelő:

E kő csodálatos jelképe annak az erős hitbuzgóságnak, annak a rendíthetetlen hithűségnek, amely a Fébé Diakonissza

Egyesület tagjainak a lelkét eltölti. Ennek a templomnak a felépítése csodálatos jelképe annak a szeretetnek, amely szeretet a semmiből meg fogja építeni ezt a templomot. Ez a kő legyen minden időkre kisugárzója, terjesztője annak a hitbuzgóságnak, annak a szeretetnek, amely hitbuzgóság és szeretet ezt a templomot létesítette. A bányakerület nevében ütöm e kalapácsot erre a kőre.

Kemény Lajos esperes:

A budapesti egyházmegye nevében áldást kérek erre az épülő templomra a krónikák I. könyvében lévő szent ígének a szavaival: »Légy bátor és erős és kezdj hozzá, semmit se félj és ne rettegj, mert az Úristen, az én Istenem veled léssen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, mígnen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.« (I. Krón. 28:20.)

Mohr Henrik alesperes az óbudai egyház nevében:

»Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállá Jézus és kiálta mondván: Ha valaki szomjúhozik jöjjön énhozzám és igyék.« A mi Urunk, aki kegyelmes és csodálatos, aki ebben a házban előbb lelki templomot épített és most kővekből is épít templomot, adja áldását erre az építésre, hogy az Ő Igéje ömöljön annak belsejéből és legyen ennek az Ő könyörülő szeretetének a kifejezője.

Dr. Farkas Mária diakonissza főnöknő az anyaház nevében:

»A te szemeid e házra nézzenek éjjel és nappal.«

Zulauf Henrik lelkész a Fébé egyesület nevében:

»Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában és többé onnét ki nem jő és felírom őreá az én Istenemnek nevét.«

Sándy Gyula műépítész:

Ennek a kies erdőnek a tövében leteszem ennek a tervem szerint épülő 37. templomnak az alapkövét, kérve Istent, hogy kő kővön maradjon.

Útmutató a Szentírás olvasásához.

Okt. 16. Jónás 1. 1. Tim. 1:12—20. Pál apostol azért lehetett Istennek olyan áldott eszköze, mert amikor már gyülekezetet gyülekezet után támadt munkássága nyomán, akkor is tudta, hogy ő az első a bűnösök között és alázatos, hálás szívvel szolgált. Sok reménykeltő keresztyén élet válik hasznavehetlenné, ha a sátán már az első eredményeknél felkeltheti az önhitt gondolatot: »Látod, vagy valaki!«

Okt. 17. Jónás 2. 1. Tim. 2:1—7. Az apostol tanácsokat ad Timótheusnak a gyülekezeti életre vonatkozólag. Inti, hogy ne hanyagolják el a közös könyörgést. Könyörögjenek minden emberért, legfőként az urakodókért, vezetőkért. Azzal a hittel, hogy Isten mindenkit meg akar menteni a Jezus Krisztus által. Inésé bennünket is kérdőre von: Körülélelik-e ezt a veszni tért világot a mi esedezéseink?

Okt. 18. Zsolt. 32:1—7. 1. Tim. 2:8—15. Hogyan emelhetünk fel tiszta kezeket a könyörgésre? Ha Isten elől mindig bűnbánó szívvel járulunk. — Isten Igéje még az öltözködésre is ad útmutatásokat. Ez sem mellékes és lényegtelen Előtte, mint sokan gondolják, hisz a külső a belsőnek a külseje. A szemérmesség, mértékletesség, jócselekedetek jobban ékesítenek e föld minden szepítőszerénél.

Okt. 19. Mt. 9:1—8. Ef. 4:22—32. Ján. 9:24—41. Jakab 5:13—20. 1. Tim. 3:1—13. Milyen fontos, hogy a gyülekezet vezetője és Krisztus minden szolgája igazi példakép legyen. De ne csak a püspökök, diakónusok, hanem minden keresztyén. Először is otthon, tulajdon házukban lássák meg, hogy krisztusai vagyunk, de lássák meg a kívülvalók is!

Okt. 20. Zsolt. 41. 1. Tim. 3:14—16. A kegyesség titka: Isten testbe szállt szerelme, a Krisztus. Óaltala lehetséges igazán, szentül élni a jelenvaló világon és jól forgolódni Isten házában.

Okt. 21. Jónás 3. 1. Tim. 4:1—5. De az igaz és szent élet nem képmutató kegyesség. A mi életünkben csak Isten törvényei lehetnek irányadók. Szabhatunk mi magunkra Isten törvényeinél szigorúbb törvényeket: nem lesz az kedves Őelőtte. Bölcsőbbek akarunk lenni Nála? A mi keresztyén életünknek csak egy kérdése lehet: »Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?«

Okt. 22. Jónás 4. 1. Tim. 4:6—16. Az élet beszél! A Krisztusban elrejtett keresztyén élet életet fakaszt. Ebben gyakorolta magát Timótheus, ebben gyakorolhatjuk mi is magunkat a hétköznapi ezer apró, vagy nagy és nehéz próbája között, hogy mi is példa lehessünk beszédben, magaviseletben, szeretetben, léleken, hitben, tisztaságban!

Okt. 23. Jer. sir. 3:19—26. 1. Tim. 5:1—16. A hitetlenek, a pogányok szívé-

be is beleírta az Isten azt a törvényt, hogy kiki gondoskodjék szeretettel az öveiről. Mennyivel erősebben kell ennek a törvénynek a keresztyén szívében élnie. Az elhagyottak gondját pedig felveszi a gyülekezet.

Okt. 24. Jer. Sir. 3:27—42. 1. Tim. 5:17—25. Nagy, felülről való bölcseségre van szükség, hogy részrehajlás nélkül eligazodjunk az emberekben. De Isten meg is adja ezt a bölcsességet annak, aki kéri Tőle. Vannak, akiket rögtön ki lehet ismerni, de előbb-több nyilvánvalóvá lesz mindenkinek a kegyessége, vagy gonzsága.

Okt. 25. Péld. 2:1—8. 1. Tim. 6:1—10. A keresztyén testvériség nem lehet ürügy a felfuvalkodásra, tiszteletlenségre. (2. vers.) Letért Krisztus útjáról, aki keresztyénségével nyereszkedni akar. Az istenfélelem nagy nyeresége éppen az egy szükséges dologgal való boldog melegezés.

Okt. 26. Mt. 22:1—14. Ef. 5:15—21. Ján. 15:1—8. Róm. 14:1—9. 1. Tim. 6:11—21. Nemcsak Timótheusnak, mindnyájunknak erőt ad a küzdelemre, ha a célra nézünk, az örökkévalóságra, az Úr dicsőséges visszajövetelére gondolunk. Ennek a dicsőségnek a fényében elhalványulnak a földi értékek. Egy lesz a vágyunk: megőrizni a ránkbizottat és örökkévaló kincseket szerezni!

Okt. 27. Zsolt. 42. Titus 1:1—16. Milyen nagy gondja volt az apostolnak a keresztyén fegyelemre. Nem elégedett meg keresztyén szólamokkal, krisztusi életet kívánt. Titusra bízta, hogy Krétában hozza rendbe a hátramaradt dolgokat, s teddje az ellenszegülőket »kímélet nélkül«. A bűnöst szeretni, de a bűnt gyűlölni tanított minket a mi Mesterünk.

Okt. 28. Zsid. 1:1—14. Titus 2:1—10. Szolga és szabad, ifjú és öreg, férfi és nő: ékesítse a mi megtartó Istenünk tudományát az életével. Mint példa, járjon elől, akire az Úr lelkeket bízott. Hogy megszégyenüljön Krisztus ügyének minden ellensége!

Okt. 29. Zsid. 2:1—10. Titus 2:11—15. A megváltottak hivatása, hogy ragyogó csillagok legyenek a sötét világban, viszatükörözve fénylő napjukat, Krisztusnak a szeretét és tisztaságát.

Okt. 30. Zsid. 2:11—18. Titus 3:1—15. Sötét múlt, boldog jelen, dicsőséges jövő. Vége a sötétségnek: megjelent a mi megtartó Istenünk hozzánk való szeretete, kitöltetett a Szentlélek. Ne legyünk hát mi sem »gyümölcselenek!«

Okt. 31. Zsid. 3:1—6. Zsolt. 46. Századok múltak el azóta az október 31-e óta. »Nemzetek zajognak, országok mozognak.« S mi láthatjuk mindenben az Ur tetteit. Ő felmagasztalatik a földön! Zengjen ma még diadalmasabban az ének: »Erős vár a mi Istenünk!«

T. E. d. t.